

Néhány szó azokról, akik nem tartoznak köztük.

Mi magyar fiatalok tanulni, dolgozni, a népet szolgálni jöttünk ide a dolgozó nép egyetemére. Népi-demokráciánktól minden támogatást megkapunk, hogy felkészülésünk nyugodt, biztos és alapos lehessen. Lépten-nyomon tapasztalhatjuk a Párt és a munkásosztály támogatását. Dolgozó népünk bizik bennünk és számít ránk.

Vannak azonban, akik ezzel a bizalommal visszaélnék, akik sutbavágják és semmibe sem veszik ezeket. Vannak emberek, olyan egyetemisták, akiknek első utja az ösztöndíj osztásról a kocsmába, a Hágiba, a Hungáriába vezet. Pár nap alatt elverik, elisszák dolgozó népünk támogatását. De nemcsak magát a pénzt, de becsületüket is eljártsszák ezzel.

Ilyen pl. Berki Ernő II. éves gyógyszerészhallgató, aki ösztöndíját sorozatosan elitta, utána még arra is vetemedett, hogy társait meglopja. Berki elnyerte méltó sorsát. Büntetése 8 hónap a csillagbörtönben.

Méltó társa Lászlóffi László másodéves magyar szakos bölcsészhallgató: karórát lopott társaitól, loo forintot, de kisebb összegeket sem vetett meg, és igen gyakran részegeskedett. Az ilyen emberekre nincsen szükségünk. A társadalmi bíróság javaslatára a dékán kizárta az egyetemről.

Mi becsületes egyetemi hallgatók, Disz tagok, megvetjük ezeket az embereket és utoljára figyelmeztetjük őket, - elég!

Neuman Péter

Ezt láttuk.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 35. évfordulója alkalmából mi egyetemista fiatalok is nagy lelkesedéssel vettünk részt a fáklyás felvonuláson. Jónéhányan meglepődünk, amikor Szabó László IV. évfolyamos jogászhallgatót a Párt Városi Bizottsága erkélyén megláttuk, Szabó Lászlónak az eddig végzett tanulmányi munkája, a múlt évi marxizmus eredménye, kétségessé teszi szerintünk azt a megtiszteltetést, hogy ő a Városi Pártbizottság épületének erkélyéről ilyen ünnepélyes alkalmából integetéssel üdvözljön bennünket, egyetemi hallgatókat.

Ruzsinszki János.

A Bem utcai Diákotthon munkafegyverrel jó vizsgaeredményeket biztosít!

Nem az iskola, hanem az élet számára tanulunk-mondja egy régi közmondás. Ennek a mondásnak igazsága ma ezerszer érvényesebb, mint volt valaha. Móra Ferenc az év legszomorúbb hónapjának nevezte a szeptembert: egyik novellájában, mikor egyik ősszel nem vették fel a következő osztályba, mert az egész családnak nem volt 6 forintja. Persze Móra csak egy a sok közül, ezer és ezer magyar proletár gyerek keserves sorsát szólaltatja meg novellájában.

"Ez a kép jelképe uri Magyarországnak egész kulturpolitikájának. Ma már szeptember legkedvesebb hónapunk. Tulnyomórészt a munkások és parasztok fiai a jövő építésének új parancsnokai tanulnak a főiskolákon és egyetemeken. Ma még az iskolában tanulnak, holnap már mint pedagógusok oktatják a tanuló ifjuság százazzeit.

Diákotthonunk ifjusága is tudatában van hivatásának és az év elejétől kezdve szorgalmas, rendszeres és lelkiismeretes következetességgel végzi napi munkáját. Az előadások után legtöbbször hazasietnek s elmélyült tanuláshoz fognak, ami este 10-11 óráig tart. Minden tanulószobában van tábla, ahol közös segítségnyújtás alapján a gyengébbeket segítve átveszik a nehezebb anyagrészeket.

Az elvtársias segítségnyújtás biztos zálogai a félévi kolokviумok sikerének. Egy néhány tanuló, - akiknek a neve említésre méltó: Tóth, Balázs, Bogdán Kálmán, B. Vincze Lajos, Kapus István és még sokan, akik példamutató magatartásukért kiérdemlik a dícséretet. Nagy lázba hozta hallgatóinkat a pályadolgozatok hirdetése. Többen akadtak, akik máris hozzáfogtak a szakirodalomból való adatgyűjtéshez.

Hallgatóink nagy többsége megértette, ez bizonyítja, hogy olyan szakemberekre van szükség a szocializmus építésében, akik sajátították szakmáink legjobb ismereteit.

Szécsényi László
otthon titkár